

Беседа Владике Артемија у Недељу Средопосну 2017. године у манастиру Светог краља Милутина у Бадовинцима

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ево нас, браћо и сестре, на половини Светога, Часнога Поста, чак смо ту половину и прешли јер ово је четврта недеља од почетка Светога, Часнога Поста.

Имамо још три недеље да се потрудимо да издржимо, да истрајемо на овоме путу нашем, да бисмо очишћени душом и телом ојачали светлим постом, дочекали и светло Васкрсење Христово.

Света Црква нас у току ових седам недеља часнога поста припрема и учи великим тајнама Божијим, великим делима које је Господ извршио за нас људе, али и поукама шта ми људи треба да радимо у своје животу овде на земљи да бисмо постали достојни грађани Царства Небескога. Да бисмо добили тамо од Господа Васкрслога живот вечни, ради кога је Он и дошао овде на земљи.

Један од начина да Богу служимо, да Богу угодимо, јесте и свети пост који је Црква одредила да се помоћу поста чувамо од рђавих дела, од наших страсти, од грехова, од рђавих навика.

Данас Свето Јеванђеље говори једну предиву тајну Божију и тамо се наглашава значај поста.

Једнога дана, један отац доведе свога болеснога, ђавоиманог сина, јер је чуо за Господа да лечи сваку болест, али је чуо да исто тако његови ученици исто то раде, чак и да мртве васкрсавају. И доведе, вели, сина свога, и прво сретe апостоле и обрати се њима, и замоли да исцеле његовога сина, да истерају злога духа из њега. И где апостоли то не моглоше учинити. Посрамљени су били, постиђени, јер до сада су све могли да чине именом Господа Исуса Христа, али овога пута се ђаво показује јачи од њих. Онда отац доведе сина свога пред Господа

Христа, са ослабљеном вером или са полувером и рече: „Доведох сина свога ученицима твојим и не могу га исцелити, али ако ти можеш шта помози нам“. Дакле није био уверен да Господ Христос може, него: „Акошта можеш“, ту је показао своју слабу веру. А Господ се овде обраћа не само њему, него и свему присутном народу који је био ту: „О роде неверни, докле ћу бити с вама, докле ћу вас трпети? Доведите ми овамо болесника“, и он доведе дете своје, а онда ђаво обори момче на земљу, поче да се грчи да пену баца на уста, као што је то случај са онима који имају нечистога духа. Народ видећи то колико га мучи ђаво, повика: „Умре, умре дечко“, а Господ не жури, него пита оца: „Од када му се ово дешава“? Каже: „Од детињства његовог, од младости“. И онда Господ запрети нечистоме духу и ухвати дечка за руку и подиже га и он беше здрав.

Сви су видели силу Божију, сви су видели моћ Господа Христа, али апостоли су остали збуњени. С једне стране били су радосни што њихов учитељ показа овакву моћ, а с друге стране беху постиђени што они нису могли то учинити. И једва чекаху прилику да буду насамо са Господом. Када се нађу с њим упитаху га: „Зашто га ми не могасмо истерати“? И Господ им одговара: „Овај зли род се изгони само постом и молитвом“. Постом и молитвом. То су два средства која је Господ дао људима да изгоне род демонски. Није само тада био демон у томе младићу, демон је свуда где има греха. И греси су управо род и пород ђаволски. Зато и ми православни хришћани не можемо се својих греха ослободити без поста и молитве. То су та два средства које је Господ оставио и предао људима да се боре против своје слабости, против греха, против злих духова и у себи и око себе.

Један диван угодник Божији којег данас такође славимо, Свети Јован Лествичник је био један велики подвижник, пустињак. Он нам јепоказао моћ молитве и подвига. Њему је Господ дао снаге духовне и умне да нам напише једну књигу „Рајска Лествица“. Књига која нам показује како човек са земље узлази и пење

сена небо. Како пролази све стадијуме духовног узрастања. Та његова књига „Лествица“ има неких 29 степеница којим се човек пење. Свака та степеница је једна врлина коју човек треба да стекне у своме животу, и да помоћу њих он, уствари, узраста и пење се на небо. Темеље те рајске Лествице нема сумње као и темеље сваке врлине, сваке заповести Божије је вера. Вера Православна, она вера коју је Господ донео и предао апостолима, а они светим оцима а од њих и ми примили преко нашега Светога Саве. Дакле та „Лествица“ Светога Јована Лествичника је ослоњена на земљу, а пружа се до Неба и наслања се на наду у Господа. Вера је основ, а нада је оно чиме се завшрава. Јер све човек може да изгуби, али наду никако, јер каже: *Нада последња умире*. Док се год надамо у Господа, у Његову милост, у Његову помоћ, ми ћемо се до тада и трудити уз помоћ Божију да вршимо заповести Божије, да се постепено пењемо уз те лествице рајске. А ђаво, шта он ради? Гледа да бар некога са врха те лествице саблазни и сруши у понор пакла. Као што има на иконама негде приказано како се многи пењу уз рајску лестицу, али неки од њих падају наглавачке доле у пакао. То су они који се једно време труде да живе по Јеванђељу Божијем, по заповестима Божијим, а онда на неко место се оклизну и падну под власт ђавола.

Зато, браћо и сестре, имајмо у виду ова два случаја. Исцељење овага бесомучнога младића, где је Господ дао дијагнозу и дао и лек - пост и молитву. Имајмо у виду и рајску лествицу, коју је и Господ изразио у девет блаженстава које читамо и певамо сваке недеље на Светој Литургији, почевши од: *„Блажени сиромашни духом јер је њихово Царство Небеско“*. А завршавају се та блаженства Господњаса тиме: *„Радјуте се и веселите се када вас усрамоте и узпрогоне, када буду говорили свакојаке рђаве речи на вас“*, тада управо тада треба се радовати, јер је рекао Господ: *„Радујте се и веселите се јер је награда ваша велика на Небу“*. Каква је то награда? То је живот вечни и велика милост Божија, која се људским речима не може изразити и умом својим

схватити, а вечни живот је даровао свима људима, и дошао на земљу живећи са људима показао, основао Цркву Своју на земљи и Својим страдањем и Васкрсењем отворио је људима Царство Небеско. Отворио им је рај који је био закључан од првога човек на земљи од праоца нашега човека Адама, који је грехом својим закључао и затворио рај. До Господа Христа рај је био закључан. Господ је својом смрћу, Васкрсењем и уласком у ад, разорио Царство смрти и извео праоца Адама и све старозаветне пророке и увео их је у отворени рај. Ето то је оно што и нас, браћо и сестре, чека ако будемо остали верни Господу Христу, ако будемо живели по Његовим заповестима, ако будемо стрпљиво и истрајно узлазили рајском лествицом, онда можемо се надати да ћемо ми молитвама Свете Богородице, светих угодника Божијих, светог Василија Великог, чију Литургију служисмо данас, Светога оца Саве и свих светитеља из рода нашега, да ће Господ и нас примити у Царство Своје Небеско, даровати нам живот вечни, а ми тамо са свима светима да славимо Њега чудеснога Господа, са Оцем и Духом светим кроза све векове и сву вечност. Амин

Срећан и Богом благословен овај празник и овај свети дан. И срећан наставак поста и срећно Васкрсење Христово да дочекамо. Амин